

Europese richtlijn
betreffende markten
voor financiële
instrumenten
(MiFID II)

MiFID II

Informatie bestemd voor de **professionele cliënten** van Banque Degroef Petercam Luxembourg
Januari 2021

3	Inleiding
4	1. Classificatie van cliënten
5	2. Persoonlijke Financiële Inventaris
7	3. Aan de cliënt aangeboden beleggingsdiensten
12	4. Informatie die in het kader van MiFID II door de Bank wordt verstrekt
15	5. Aard en specifieke risico's van de door de Bank aangeboden instrumenten
15	5.1. Obligaties
21	5.2. Genoteerde aandelen
22	5.3. Beleggingsfondsen
25	5.4. Gestructureerde producten en/of gestructureerde fondsen
27	5.5. Niet-genoteerde aandelen
28	5.6. Derivaten
33	5.7. Goudtrackers
35	6. Orderuitvoeringsbeleid voor financiële instrumenten
38	7. Informatie over de vrijwaring van de financiële instrumenten of gelden van cliënten
39	8. Informatie over de door de Bank ontvangen of betaalde voordelen (inducements)
40	9. Beleid van de Bank inzake belangenconflicten

In 2004 heeft de Europese Unie het initiatief genomen om een geheel van regels te publiceren teneinde de integriteit en de transparantie van de financiële markten en de bescherming van de beleggers te waarborgen. De MiFID-richtlijn, die sinds november 2007 van kracht is, is inmiddels de hoeksteen van de regelgeving van de Europese Unie inzake beleggingsdiensten in financiële instrumenten en exploitatie van traditionele beurzen en alternatieve handelsplatformen. Bovendien heeft MiFID één markt tot stand gebracht en aldus bijgedragen tot een groter concurrentievermogen. Dankzij MiFID is er tevens een hoog niveau van geharmoniseerde bescherming voor beleggers in financiële instrumenten.

Om de tekortkomingen aan te pakken die tijdens de financiële crisis van 2008 aan het licht zijn gekomen, heeft de Europese Commissie de Europese regelgeving inzake de financiële markten en beleggingsproducten herzien. Zo is er een nieuwe richtlijn goedgekeurd, MiFID II, evenals een MiFIR-verordening (EU-verordening nr. 600/2014), naast alle Europese en nationale wetten en voorschriften, inclusief de bijbehorende uitvoeringsmaatregelen die daaruit voortvloeien.

Het doel van MiFID II bestaat erin de Europese regels als volgt te versterken:

Voor beleggers, door hen beter te beschermen dankzij strengere regels inzake belangenconflicten en transparantere informatie die door financiële actoren over beleggingsdiensten wordt verstrekt.

Op de beurzen:

- door een betere bescherming van beleggers en via betere gedragsregels en concurrentievoorwaarden voor de verhandeling en vereffening van financiële instrumenten;
- door een betere transparantie van en een beter toezicht op de financiële markten, inclusief de derivatenmarkten, en door bepaalde tekortkomingen op de markten voor grondstoffenderivaten te verhelpen.

MiFID II is op 3 januari 2018 van kracht geworden.

Deze brochure is bedoeld om u te informeren over de voornaamste bepalingen van de MiFID II-richtlijn die een impact hebben op uw relaties met de Bank. De volgende onderwerpen komen aan bod:

- classificatie van cliënten;
- de Persoonlijke Financiële Inventaris (PFI), uw beleggersprofiel;
- beleggingsdiensten die door de Bank worden aangeboden;
- informatie die de Bank u verstrekt in het kader van MiFID II;
- aard en specifieke risico's van de door de Bank aangeboden instrumenten;
- samenvatting van het orderuitvoeringsbeleid voor financiële instrumenten;
- informatie over de vrijwaring van de financiële instrumenten of gelden van cliënten;
- informatie over de door de Bank ontvangen of betaalde voordelen (inducements);
- samenvatting van het beleid van de Bank inzake belangenconflicten.

1

Classificatie van cliënten

De Bank heeft het altijd belangrijk gevonden om haar cliënten een persoonlijke dienstverlening te bieden, aangepast aan hun specifieke situatie. Deze strategie sluit aan bij de filosofie van de MiFID II-regelgeving, die financiële instellingen verplicht om hun cliënten te behandelen op een manier die is aangepast aan hun situatie en hun financiële ervaring en kennis.

In de praktijk worden financiële instellingen door de MiFID II-regelgeving verplicht om hun cliënten in te delen in drie categorieën: niet-professionele cliënten (retailcliënten), professionele cliënten en in aanmerking komende tegenpartijen. Op deze cliënten moet vervolgens een beschermingsregeling worden toegepast die is aangepast aan hun categorie. Het onderscheid tussen deze categorieën is gebaseerd op de financiële ervaring en kennis van de cliënt: de categorieën van de 'professionele cliënten' en 'in aanmerking komende tegenpartijen' zijn voorbehouden aan cliënten met een grondige financiële ervaring en kennis, die in het kader van hun financiële transacties minder informatie en bescherming vereisen.

De categorie van de retail- of niet-professionele cliënten is voorbehouden aan cliënten met een beperktere financiële ervaring en kennis, voor wie er een hoger niveau van informatie en bescherming vereist is.

De MiFID II-regelgeving verplicht financiële instellingen om hun cliënten te melden tot welke categorie ze behoren (niet-professionele cliënt, professionele cliënt of in aanmerking komende tegenpartij).

U wordt geclassificeerd als professionele cliënt, maar u hebt het recht om te vragen in een andere categorie te worden ingedeeld, namelijk die van 'niet-professionele cliënt' of 'in aanmerking komende tegenpartij', indien u aan bepaalde wettelijk vastgestelde criteria voldoet.

Een dergelijke wijziging moet vooraf schriftelijk door de Bank worden goedgekeurd. Een wijziging naar in aanmerking komende tegenpartij impliceert automatisch een verlies van het voordeel van de bescherming die door de MiFID II-regelgeving is voorbehouden aan de categorie van de niet-professionele en professionele cliënten.

Neem contact op met uw relatiebeheerder indien u van deze mogelijkheid gebruik wilt maken.

2 Persoonlijke Financiële Inventaris

Afhankelijk van de door u gewenste beleggingsdiensten dient de Bank over een bepaald aantal gegevens te beschikken om na te gaan of de transacties die u met een financieel instrument wenst uit te voeren, gepast en/of geschikt zijn. Om deze gegevens te verzamelen, hebben we een vragenlijst opgesteld met de naam 'Persoonlijke Financiële Inventaris' (PFI).

Als u **advies van de Bank wenst te ontvangen** of gebruik wenst te maken van onze diensten inzake **discretionair beheer**, kan er via de PFI informatie worden verzameld over **uw financiële situatie**, inclusief uw vermogen om verliezen te lijden en uw beleggingsdoelstellingen, inclusief uw risicotolerantie.

Aan de hand van deze vragen stellen wij uw beleggersprofiel op.

Het beleggersprofiel is de combinatie van uw kennis en uw ervaring op het gebied van de verschillende categorieën van financiële instrumenten en het risicoprofiel dat u via deze vragenlijst is toegewezen.

Uw risicoprofiel hangt af van uw risicobereidheid en uw financiële vermogen om potentiële verliezen op te vangen. **De Bank heeft 5 risicoprofielen gedefinieerd: Low, Medium-Low, Medium, Medium-High en High.**

Door middel van uw beleggersprofiel kunnen we u inzake discretionair beheer of beleggingsadvies een dienstverlening bieden die rekening houdt met uw risicoprofiel en uw kennis en ervaring op het gebied van financiële instrumenten. Als de Bank niettemin beleggingsadvies of diensten inzake portefeuillebeheer verstrekt aan een professionele cliënt, mag ze veronderstellen dat de cliënt over de vereiste ervaring en kennis beschikt om de risico's te begrijpen die met de betrokken transacties, financiële instrumenten en diensten gepaard gaan.

¹ De MiFID II-richtlijn definieert niet-complexe financiële instrumenten als aandelen en obligaties die genoteerd zijn op een gereguleerde markt, geldmarktinstrumenten of rechten van deelneming in icbe's. Alle andere instrumenten zoals niet-UCITS-fondsen, goudtrackers, niet-genoteerde obligaties, converteerbare obligaties, achtergestelde obligaties, gestructureerde producten en/of fondsen met of zonder kapitaalbescherming, niet-genoteerde aandelen, opties, futures en private-equityfondsen, moeten worden beschouwd als complexe financiële instrumenten.

Indien de Bank beleggingsadvies verstrekt aan een professionele cliënt, mag zij eveneens veronderstellen dat die cliënt de beleggingsrisico's die met de betrokken transacties, financiële instrumenten of diensten gepaard gaan, financieel kan dragen, tenzij deze cliënt wordt behandeld als een professionele cliënt vanwege zijn beslissing om in een andere categorie te worden ingedeeld (vanaf een statuut van niet-professionele cliënt).

De Bank dient van de professionele cliënt informatie te verkrijgen over zijn beleggingsdoelstellingen voor een gegeven transactie.

Indien de Bank van een professionele cliënt een order voor financiële instrumenten ontvangt, mag ze veronderstellen dat de cliënt voor de betrokken belegging over de vereiste ervaring en kennis beschikt. Bijgevolg controleert de Bank niet of orders of beleggingsdiensten geschikt zijn in het licht van de ervaring en de kennis van de cliënt.

Niettegenstaande de ondertekeningsvoorwaarden die de rekeninghouders in de aanvraag tot opening van een rekening zijn overeengekomen, machtigen zij de in de PFI 'aangeduide persoon' om alleen aankoop-/inschrijvings- of verkooporders voor financiële instrumenten door te geven en om beleggingsadvies te ontvangen.

Als de financiële situatie en de doelstellingen veranderen, dient u de Bank daarvan onmiddellijk op de hoogte brengen en moet er een nieuwe PFI worden ingevuld.

Als u de PFI niet invult, kunt u geen aankoop-/inschrijvingsorders voor financiële instrumenten uitvoeren en hebt u geen toegang tot beleggingsdiensten die door de Bank worden aangeboden.

3

Aan de cliënt aangeboden beleggingsdiensten

De Bank biedt drie soorten beleggingsdiensten aan:

1. **beleggingsadvies;**
2. **discretionair beheer;**
3. **ontvangen, doorgeven en uitvoeren van orders, zonder advies van de Bank.**

Binnen deze 3 soorten diensten biedt de Bank verschillende formules aan:

Beleggingsadvies

Beleggingsadvies betekent de verstrekking van gepersonaliseerde aanbevelingen aan een cliënt, hetzij op diens verzoek hetzij op initiatief van de Bank, met betrekking tot één of meer transacties die betrekking hebben op financiële instrumenten. De cliënt moet zijn toestemming geven voor elke transactie en kan weigeren een door de Bank aanbevolen transactie uit te voeren of, in het tegenovergestelde geval, verzoeken om een door de Bank afgeraden transactie toch uit te voeren. Met andere woorden is het de cliënt die de definitieve beslissing neemt. Dit is het belangrijkste verschil met 'portefeuillebeheer', waar de Bank verantwoordelijk is voor de definitieve beleggingsbeslissing.

Alvorens beleggingsadvies te geven, beoordeelt de Bank of de betreffende financiële instrumenten geschikt zijn voor de cliënt.

In de overeenkomst tussen de Bank en haar cliënten wordt ten minste het volgende beschreven:

- de respectieve rechten en verplichtingen van de cliënt en de Bank en een beschrijving van de diensten, inclusief de soorten financiële instrumenten die kunnen worden gekocht en verkocht en de soorten transacties die voor rekening van de cliënt kunnen worden uitgevoerd.

MiFID II maakt een onderscheid tussen twee soorten beleggingsadvies: 'onafhankelijk' en 'niet-onafhankelijk' beleggingsadvies.

Het beleggingsadvies dat door de Bank wordt verstrekt, is 'niet-onafhankelijk' in de zin van MiFID II. Bepaalde financiële instrumenten waarvoor de Bank beleggingsadvies kan verstrekken (zoals gestructureerde producten, beleggingsfondsen, ...) kunnen immers zijn uitgegeven door entiteiten waarmee de Bank samenwerkings- of distributieovereenkomsten heeft gesloten en in het kader waarvan de Bank een monetaire of niet-monetaire vergoeding kan ontvangen.

De Bank is volledig transparant over de vergoedingen die ze ontvangt. Die worden met name beschreven in het document dat vóór de plaatsing van de order aan de cliënt wordt bezorgd (zie 'Informatie die in het kader van MiFID II door de Bank wordt verstrekt').

De Bank biedt verschillende soorten beleggingsadvies aan:

BELEGGINGSADVIES 'PORTFOLIO ADVICE':

Voor beleggingsadvies van het type 'Portfolio Advice' hanteert de Bank een portefeuillebenadering. Dat betekent dat de Bank, met het oog op de verstrekking van het advies, de volledige portefeuille van de cliënt zal beoordelen en in overeenstemming met zijn/haar beleggersprofiel en de contractueel overeengekomen strategie advies zal verstrekken over een ruime waaier van financiële instrumenten.

Daarnaast zal de Bank de portefeuille actief opvolgen. Bijgevolg zal de Bank regelmatig controleren of de portefeuille nog steeds in overeenstemming is met de vooraf bepaalde beleggingsstrategie en het beleggersprofiel van de cliënt. Indien dit niet langer het geval is, zal de Bank contact opnemen met de cliënt en hem advies verstrekken om de situatie te corrigeren.

Tijdens de relatie kan de cliënt ook op eigen initiatief bepaalde transacties voorstellen. De Bank zal de cliënt melden of de voorgestelde transactie in overeenstemming is met zijn/haar beleggersprofiel en de overeengekomen beleggingsstrategie.

BELEGGINGSADVIES 'AD HOC ADVICE':

Beleggingsadvies van het type 'Ad Hoc Advice' is gebaseerd op een profielbenadering. Dat betekent dat de Bank niet de volledige portefeuille van de cliënt opvolgt en met het oog op de adviesverlening aan de cliënt **uitsluitend nagaat of het product overeenstemt met het beleggersprofiel van de cliënt.**

In het kader van deze dienst levert de Bank occasioneel en uitsluitend op verzoek van de cliënt beleggingsadvies, waarbij het de cliënt vrijstaat dit advies al dan niet te volgen.

Portefeuillebeheer

Portefeuillebeheer is een dienst van discretionair en geïndividualiseerd portefeuillebeheer dat een of meer financiële instrumenten omvat in het kader van een door de cliënt aan de Bank verleend mandaat.

In de overeenkomst tussen de Bank en haar cliënten wordt het volgende beschreven:

- de beleggingsregels en -strategie die de Bank zal volgen; de toegepaste beleggingsstrategie is gebaseerd op het beleggersprofiel dat wordt gedefinieerd via de PFI.
- de respectieve rechten en verplichtingen van de cliënt en de Bank en een beschrijving van de diensten, inclusief de soorten financiële instrumenten die kunnen worden gekocht en verkocht, evenals de soorten transacties die voor rekening van de cliënt kunnen worden uitgevoerd.

Alvorens in het kader van haar mandaat voor discretionair beheer voor rekening van de cliënt te beleggen, zal de **Bank beoordelen of de beoogde financiële instrumenten** geschikt zijn voor de cliënt en voldoen aan de overeengekomen beleggingsstrategie.

Ontvangen, doorgeven en uitvoeren van orders

De Bank biedt een dienst aan voor het ontvangen, doorgeven en uitvoeren van orders aan cliënten die ervoor hebben gekozen om geen diensten inzake beleggingsadvies of discretionair beheer te ontvangen. Cliënten kunnen op eigen initiatief aankoop- en verkooporders doorgeven voor alle financiële producten die door de Bank worden aangeboden.

Indien de Bank van een professionele cliënt een aankoop- en verkooporder met betrekking tot financiële instrumenten ontvangt, mag ze veronderstellen dat de cliënt voor de betrokken belegging over de vereiste ervaring en kennis beschikt. Bijgevolg controleert de Bank niet of orders of beleggingsdiensten geschikt zijn in het licht van de ervaring en de kennis van de cliënt.

Verplichtingen van de Bank ten aanzien van de soort beleggingsdienst

De verplichtingen van de Bank ten opzichte van de cliënt zijn verschillend, afhankelijk van het feit of de cliënt al dan niet advies van de Bank heeft ontvangen.

DISCRETIONAIR BEHEER OF BELEGGINGSADVIES

Als de cliënt gebruikmaakt van discretionair beheer of als er aan de cliënt advies wordt verstrekt, dient de Bank voor elke order met betrekking tot een financieel instrument een geschiktheidstest uit te voeren. Voor deze beoordeling zal ze de informatie gebruiken die via de PFI is verkregen. Meer in het bijzonder zal een beleggingsproduct als geschikt worden beschouwd als uit de test blijkt dat:

- de voorgestelde transactie voldoet aan het risicoprofiel van de cliënt;
- de kennis en ervaring van de cliënt met betrekking tot het (de) betreffende product(en) voldoende is.

De Bank mag in geen geval beleggingsadvies verstrekken dat niet geschikt zou zijn, of in het kader van discretionair beheer voor rekening van de cliënt een niet-geschikte transactie uitvoeren. Een transactie wordt als niet-geschikt beschouwd als ze niet in overeenstemming is met de beleggingsdoelstellingen, de financiële situatie en de kennis en ervaring van de cliënt op het gebied van financiële instrumenten.

ONTVANGEN, DOORGEVEN EN UITVOEREN VAN ORDERS

Voor de dienst van het ontvangen, doorgeven en uitvoeren van orders dient alleen de geschiktheid van het betreffende financiële instrument te worden getest, voor zover dit instrument volgens MiFID II als complex wordt beschouwd. Meer in het bijzonder moet de Bank onderzoeken of de cliënt voldoende kennis en ervaring heeft op het gebied van het betreffende complexe financiële instrument dat hij wil aankopen/waarop hij wil inschrijven. Indien de Bank van een professionele cliënt een aankoop- en verkooporder met betrekking tot financiële instrumenten ontvangt, mag ze veronderstellen dat de cliënt voor de betrokken belegging over de vereiste ervaring en kennis beschikt. Bijgevolg controleert de Bank niet of orders of beleggingsdiensten geschikt zijn in het licht van de ervaring en de kennis van de cliënt.

4

Informatie die in het kader van MiFID II door de Bank wordt verstrekt

MiFID II verstrekt regels voor de informatie die de Bank aan de cliënt moet verstrekken zodat hij voldoende geïnformeerd is alvorens er een beleggingsdienst wordt verleend.

Informatie die de Bank aan de cliënt moet verstrekken bij de totstandbrenging van de bankrelatie

Bij het aangaan van de bankrelatie moet de Bank de cliënt op een duurzame drager² verschillende contractuele documenten bezorgen, onder andere de Algemene Voorwaarden van de Bank, de tarieven van de Bank, een samenvatting van het Orderuitvoeringsbeleid voor financiële instrumenten en deze MiFID II-brochure.

De cliënt dient ook uitdrukkelijk in te stemmen met het volgende:

- De Bank beschikt over de mogelijkheid om orders buiten een gereglementeerde markt of buiten een multilateraal handelssysteem uit te voeren, wat met name het geval kan zijn voor orders die betrekking hebben op obligaties, op rechten van deelneming/aandelen van beleggingsfondsen of op gestructureerde producten.
- De Bank beschikt over de mogelijkheid om limietorders, die niet onmiddellijk zouden kunnen worden uitgevoerd, niet mee te delen aan de markt. Dit akkoord laat de Bank met name toe een order per schijf uit te voeren al naargelang de evolutie van de markt

Deze uitdrukkelijke toestemming wordt gegeven door de ondertekening van het deel 'MiFID-toestemming' dat deel uitmaakt van de PFI.

Informatie voorafgaand aan een beleggingsbeslissing

Alvorens een beleggingsbeslissing te nemen met het oog op de aankoop van een welbepaald financieel product, deelt de Bank aan de cliënt het volgende mee:

- informatie over het betreffende product, met inbegrip van de risico's die ermee gepaard gaan;
- de wettelijke documentatie in verband met het product, met inbegrip van het prospectus en de factsheet voor beleggingsfondsen en het prospectus voor gestructureerde producten, alsook de eventuele algemene voorwaarden;
- informatie over de kosten en lasten die niet het gevolg zijn van de ontwikkeling van onderliggende marktrisico's van het betreffende product:
 - die in rekening worden gebracht bij de aankoop, het bezit of de verkoop van het financiële instrument;
 - die de Bank ontvangt of betaalt aan een derde in het kader van de beoogde transactie met het financiële instrument, inclusief de aard en de omvang van de monetaire voordelen of het recht, de provisie of het voordeel in natura.

² Duurzame drager: ieder hulpmiddel dat de cliënt in staat stelt om persoonlijk aan hem gerichte informatie op te slaan op een wijze die deze informatie gemakkelijk toegankelijk maakt voor toekomstig gebruik gedurende een gepaste periode en die een ongewijzigde reproductie van de opgeslagen informatie mogelijk maakt.

Deze kosten en lasten worden samengevoegd zodat de cliënt inzicht krijgt in de totale kosten, alsook in het cumulatieve effect op het rendement op de belegging van het betreffende product.

Informatie over de uitvoering van orders

Voor cliënten die gebruikmaken van een andere beleggingsdienst dan portefeuillebeheer, wordt na de uitvoering van een order met betrekking tot een financieel instrument onverwijld een bevestiging naar de cliënt verzonden om hem/haar te informeren dat zijn/haar order(s) is/zijn uitgevoerd. In deze bevestiging is ook de gedetailleerde informatie over de transactie opgenomen.

Periodieke verslagen

Er bestaan verschillende soorten periodieke verslagen al naargelang de soort beleggingsdienst waarvan de cliënt gebruikmaakt.

SOORT VERSLAG

A. Waarderingsverslagen

Het waarderingsverslag van de portefeuille wordt minstens eenmaal per kwartaal aan de cliënt bezorgd. In dat verslag is de volgende informatie opgenomen:

- het bedrag van de liquide middelen en de laatste waarde van de financiële instrumenten van de cliënt, op basis van de gemiddelde indicatieve koers voor valuta's en op basis van de laatste beurskoers of de laatste bekende koers voor effecten;
- een overzicht van de risicospreiding in de portefeuille van de cliënt;
- de prestatie van de portefeuille van de cliënt;
- een overzicht van alle door de Bank geïnde of ontvangen kosten en provisies.

B. Verslagen van geschiktheid

Het verslag van geschiktheid wordt ten minste eenmaal per jaar aan de cliënt (niet voor het ontvangen, doorgeven en uitvoeren van orders) bezorgd. Het heeft betrekking op de geschiktheid van de portefeuille van de cliënt, rekening houdend met zijn/haar beleggersprofiel en zijn/haar beleggingsstrategie.

C. Bijzonder verslag

• Daling van de totale waarde van de portefeuille met 10%

De Bank brengt de cliënt op de hoogte wanneer de totale waarde van de portefeuille zoals gewaardeerd in een waarderingsverslag gedaald is met 10% en daarna met elk veelvoud van 10%. Deze daling van 10% wordt berekend op basis van de waarde van het laatste waarderingsverslag.

VERSLAGEN PER SOORT DIENST

De Bank bezorgt cliënten:

- van het segment discretionair beheer
 - een waarderingsverslag
 - het bijzondere verslag over de daling van de totale waarde van de portefeuille met 10%
- van het beleggingsadviessegment 'Portfolio Advice' en 'Ad Hoc Advice'
 - een waarderingsverslag
 - een verslag van geschiktheid
- van het segment voor het ontvangen, doorgeven en uitvoeren van orders
 - een waarderingsverslag

5

Aard en specifieke risico's van de door de Bank aangeboden instrumenten

Het doel van dit deel bestaat erin om u, in overeenstemming met de richtlijn MiFID II, algemene informatie te verstrekken over de kenmerken van de belangrijkste financiële instrumenten die deel uitmaken van het beleggingsuniversum van de Bank en de risico's die ermee gepaard gaan.

5.1. Obligaties

KLASSIEKE OBLIGATIES

DEFINITIE

Een obligatie is een effect dat een vordering op een rechtspersoon (staat, onderneming, enz.), ook 'emittent' genaamd, belichaamt, verbonden aan een lening van een welbepaalde duur (meer dan één jaar) en een welbepaald bedrag, waarvoor de houder in de regel een periodieke rente ontvangt (de 'coupon').

Obligaties worden gedurende een inschrijvingsperiode aangeboden aan het publiek (de 'primaire markt'). Tijdens deze periode kan de belegger de obligatie verkrijgen tegen de uitgifteprijs. Na de uitgifteperiode kunnen obligaties op de secundaire markt worden gekocht of verkocht tegen een prijs die onder andere schommelt al naargelang de evolutie van de rentevoeten (in principe zal de koers lager liggen dan de uitgifteprijs als de rente sinds de uitgifte is gestegen, en in principe zal de koers hoger liggen in het omgekeerde geval), en eventuele wijzigingen in de kredietwaardigheid van de emittent sinds de uitgifte.

Op de vervaldatum wordt de obligatie afgelost tegen de aan pari vastgestelde prijs (100% van de nominale waarde), tenzij de emittent niet langer in staat is om de obligatie af te lossen, bijvoorbeeld in geval van faillissement van de emittent.

De voornaamste kenmerken van een klassieke obligatie zijn de emittent, de uitgiftemunt, de rentevoet (de 'coupon'), de vervaldatum (en de looptijd), de prijs (en het rendement), het bedrag van de uitgifte, de plaats van notering (al dan niet beursgenoteerde obligatie).

Emittenten kunnen worden ingedeeld op basis van twee criteria:

- het type emittent (overheden, supranationale instellingen, ondernemingen);
- de rating van de emittent. De rating geeft een indicatie van de kredietwaardigheid van de emittent of de emissie op het moment van de toekenning. De rating wordt op basis van een diepgaande analyse van de emittent of de emissie toegekend door een externe partij, zogenaamde ratingagentschappen, waarvan de bekendste Standard & Poor's, Moody's en Fitch zijn.

Klassieke obligaties zijn er in de volgende door de Bank gedefinieerde categorieën:

- **Niet-complexe beursgenoteerde obligatie.** Niet-complexe obligaties zijn obligaties die geen derivaten of structuren bevatten die het voor de cliënt moeilijk maken om het gelopen risico te begrijpen. Bovendien zijn deze obligaties genoteerd, d.w.z. dat ze officieel genoteerd zijn op een gereguleerde markt of een MTF³.
- **Obligaties die niet genoteerd zijn op een gereguleerde markt of MTF**, en andere obligaties. Niet-genoteerde obligaties zijn obligaties die niet zijn uitgegeven op de openbare markt, maar op de particuliere markt. Er kan met name alleen door de Bank op worden ingeschreven in het kader van een discretionair beheermandaat of door cliënten vanaf een bepaalde drempel. De kenmerken van deze obligaties worden beschreven in de emissie- of inschrijvingsovereenkomst. Deze obligaties worden onderhands verhandeld.

Het begrip 'andere obligaties' in de categorie 'Obligaties die niet genoteerd zijn op een gereguleerde markt of MTF, en andere obligaties' verwijst voornamelijk naar 'callable' obligaties, die hierna worden gedefinieerd. Dit concept heeft geen betrekking op eeuwigdurende obligaties die geen deel uitmaken van het beleggingsuniversum van de Bank, noch op converteerbare of achtergestelde obligaties die specifieke categorieën vertegenwoordigen en hierna worden gepresenteerd.

RISICO'S

Kredietrisico (insolventierisico): Het kredietrisico is het risico dat de emittent van de obligatie in gebreke blijft en zijn verplichtingen (betaling van rente en/of kapitaal) niet kan nakomen. De kwaliteit van de emittent is belangrijk, aangezien hij verantwoordelijk is voor de terugbetaling van het belegde kapitaal. Hoe slechter de financiële situatie van de emittent, hoe groter het risico van (al dan niet gedeeltelijke) wanbetaling (vandaar het belang van de 'rating').

Renterisico: Het renterisico is het risico van waardeverlies als de obligatie vóór de vervaldatum op de secundaire markt wordt verkocht, omdat het risico van een waardedaling van een belegging onder meer wordt veroorzaakt door een stijging in de marktrente.

Valutarisico: obligaties die zijn uitgedrukt in vreemde valuta's zijn onderhevig aan het valutarisico.

Risico van illiquiditeit: er kan sprake zijn van een risico van illiquiditeit als de secundaire markt voor de betreffende obligaties krap is⁴.

³ Een MTF (Multilateral Trading Facility) is een niet-gereguleerde markt die transacties met financiële instrumenten organiseert.

⁴ Een krappe markt verwijst naar een markt met weinig kopers, weinig verkopers of beide. Het volume van de transacties is dus erg laag, wat niet bevorderlijk is voor een optimale prijszetting voor transacties.

CALLABLE OBLIGATIES

DEFINITIE

Callable obligaties zijn obligaties die naar keuze van de emittent vóór de vervaldatum kunnen worden afgelost volgens de voorwaarden die bij de uitgifte zijn vastgesteld.

De reden waarom een emittent zijn obligaties kan terugkopen, hangt samen met de daling van de rentevoeten. Een bedrijf dat zijn calloptie uitoefent, is dus een bedrijf dat zijn schulden tegen een voordeliger tarief wil herfinancieren. Ter compensatie van het risico dat de obligatie van de cliënt vervroegd wordt afgelost, betaalt de emittent een hogere rentevoet dan in het geval van een klassieke obligatie.

RISICO'S

Naast de risico's die gepaard gaan met klassieke obligaties, is er een **herbeleggingsrisico**. De cliënt kan zich immers genoodzaakt zien om de aan hem terugbetaalde bedragen tegen een lager tarief te herbeleggen.

CONVERTEERBARE OBLIGATIES

DEFINITIE

Net als klassieke obligaties hebben converteerbare obligaties een vaste rente en een vaste looptijd. Het verschil is dat de houder van de obligatie het recht (en niet de verplichting) heeft om gedurende een of meer welbepaalde periodes en onder vooraf vastgestelde voorwaarden, te eisen dat ze wordt omgezet in bestaande of nieuwe aandelen van de emittent of, uitzonderlijk, van een andere onderneming.

RISICO'S

Naast de risico's die gepaard gaan met klassieke obligaties, bestaat ook het volgende risico:

Volatiliteitsrisico⁵: het volatiliteitsrisico verbonden aan de koers van een converteerbare obligatie is groter dan voor een klassieke obligatie, omdat de koers van de converteerbare obligatie in bepaalde gevallen vrij dicht die van het verbonden aandeel kan volgen. Na de conversie zijn de risico's bijgevolg deze van de verworven aandelen.

⁵ De volatiliteit geeft aan in welke mate de koers van het financiële instrument schommelt (koersschommelingen), zonder enige richting aan te geven. Dit is de maatstaf voor koersschommelingen (standaardafwijking) ten opzichte van de gemiddelde waarde op langere termijn. Een hoge volatiliteit betekent dat de waarde sterk kan schommelen, zowel in positieve als in negatieve zin.

OMGEKEERD CONVERTEERBARE OBLIGATIES ('REVERSE CONVERTIBLES')

DEFINITIE

Een omgekeerd converteerbare obligatie is een variant van de converteerbare obligatie, maar bij dit type vordering is de emittent de enige die de omzetting in aandelen kan bepalen. Deze effecten worden dus terugbetaald op beslissing van de emittent.

RISICO'S

Naast de risico's die gepaard gaan met klassieke obligaties, bestaan ook de volgende risico's:

Liquiditeitsrisico: Het liquiditeitsrisico is voor dit soort belegging groter dan voor klassieke obligaties, omdat de secundaire markt heel vaak krappere is.

Volatiliteitsrisico: Het risico van koersvolatiliteit die kan leiden tot een waardedaling is vrij groot omdat de koers van de converteerbare obligatie vrij dicht bij de koers van het aandeel ligt. Na de conversie zijn de risico's bijgevolg deze van de verworven aandelen.

OBLIGATIES MET WARRANT

DEFINITIE

Obligaties met warrant geven recht op de inschrijving op of de verwerving van aandelen of obligaties: obligaties met een recht (warrant) waarmee er gedurende een welbepaalde periode kan worden ingeschreven op een aandeel of een obligatie van de emittent van de warrant of een andere onderneming, of waarmee er gedurende een welbepaalde periode aandelen of obligaties van de emittent van de warrant of een andere onderneming kunnen worden verworven, tegen een prijs die in de regel vooraf is vastgelegd. De obligatie en de warrant die eraan is gekoppeld, worden vaak apart genoteerd.

RISICO'S

Naast de risico's die gepaard gaan met klassieke obligaties, bestaan ook de volgende risico's:

Liquiditeitsrisico: Het illiquiditeitsrisico is voor dit soort belegging groter dan voor klassieke obligaties, omdat de secundaire markt heel vaak krappere is.

Volatiliteitsrisico: Het risico van koersvolatiliteit die kan leiden tot een waardedaling is vrij groot omdat de koers van de converteerbare obligatie vrij dicht bij de koers van het aandeel ligt. Na de conversie zijn de risico's bijgevolg deze van de verworven aandelen.

BEVOORRECHTE OBLIGATIES

DEFINITIE

Een bevoorrechte obligatie gaat gepaard met een kleiner risico dan een klassieke obligatie, omdat bevoorrechte obligaties in geval van faillissement van de emittent eerst worden terugbetaald.

RISICO'S

De risico's zijn dezelfde als die van een klassieke obligatie, behalve dat de houder extra bescherming geniet, aangezien de terugbetaling van het kapitaal is gewaarborgd door bepaalde activa van de emittent.

ACHTERGESTELDE OBLIGATIES

DEFINITIE

Een achtergestelde obligatie gaat gepaard met een groter risico dan een niet-achtergestelde obligatie, **omdat de achtergestelde obligatie in geval van faillissement van de emittent pas zal worden terugbetaald nadat alle andere schuldeisers zijn terugbetaald** en vlak voor de aandeelhouders.

Het extra risico dat de belegger loopt, kan worden beoordeeld aan de hand van de rating van de obligatie, die rekening houdt met het feit dat het een achtergestelde obligatie betreft. Er zal aan de cliënt een hogere rente worden geboden dan voor een klassieke obligatie, om hem/haar te vergoeden voor het bijkomende risico dat hij/zij neemt.

RISICO'S

De risico's die gepaard gaan met achtergestelde en klassieke obligaties zijn in principe identiek, maar het **kapitaalrisico** kan groter zijn voor een achtergestelde obligatie, omdat achtergestelde obligaties in geval van faillissement pas na alle andere schuldeisers worden terugbetaald.

INDEXGEBONDEN OBLIGATIES

DEFINITIE

Een indexgebonden obligatie is een obligatie waarvan het kapitaal en/of de rente gekoppeld is aan de evolutie van een referentie-index (bijvoorbeeld de inflatie, een beursindex).

RISICO'S

De risico's zijn dezelfde als die van een klassieke obligatie, behalve dat de obligatie volatieler kan zijn afhankelijk van de onderliggende referentie-index.

PANDBRIEVEN (COVERED BONDS)

DEFINITIE

Een pandbrief wordt zeker gesteld door hypothecaire kredieten of vorderingen op de overheidssector.

RISICO'S

De risico's zijn dezelfde als die van een klassieke obligatie, behalve dat er bij pandbrieven een beroep kan worden gedaan op een pool van activa die in geval van faillissement van de emittent geheel of gedeeltelijk kan worden aangewend.

GESTRIPTE OBLIGATIES

DEFINITIE

Een strip is een obligatie waarbij het (nominale) kapitaal, de hoofdsom (mantel of principal), gescheiden is van de rente (coupon). De afzonderlijke certificaten voor zowel mantel als hoofdsom noteren met een korting (discount) en kunnen per stuk op de obligatiemarkt worden verhandeld.

RISICO'S

Naast de risico's die gepaard gaan met klassieke obligaties, bestaat ook het volgende risico:

Liquiditeitsrisico: Het liquiditeitsrisico is voor dit soort belegging groter dan voor klassieke obligaties, omdat de secundaire markt erg krap is en er maar weinig marktmakers actief zijn.

5.2. Genoteerde aandelen

DEFINITIE

Een aandeel is een eigendomsbewijs dat **een welbepaald deel van het kapitaal van een** (Belgische of buitenlandse) onderneming vertegenwoordigt en dat de houder ervan, in verhouding tot zijn/haar participatie, recht geeft op de ontvangst van eventueel door de onderneming uitgekeerde dividenden en, behoudens andersluidende bepaling in de statuten, op de uitoefening van stemrecht op de algemene vergaderingen, vaak in verhouding tot het gehouden kapitaal van de onderneming. Bovendien profiteert de belegger van de potentiële meerwaarde gecreëerd door de onderneming en verrekend in de beurskoers.

RISICO'S

Kapitaalrisico: in geval van een belegging in aandelen bestaat er een aanzienlijk kapitaalrisico, omdat er geen kapitaalbeschermingsmechanisme is voorzien.

Risico van geen inkomen: het risico van geen inkomen is duidelijk omdat het dividend een variabel inkomen is. Een onderneming kan om verschillende redenen (zwakke resultaten, geen dividendstrategie, zelffinanciering van investeringen, enz.) besluiten om in bepaalde jaren geen dividend uit te keren.

Risico van illiquiditeit: Het risico van illiquiditeit is afhankelijk van het volume van de transacties met het effect en de free float⁶. Hoe hoger de beurskapitalisatie⁷ van de onderneming, hoe groter en dus hoe meer liquide de markt voor haar aandelen. De mogelijkheid bestaat echter dat de markt voor de aandelen niet liquide is.

Valutarisico: het valutarisico kan aanzienlijk zijn voor aandelen die zijn uitgedrukt in een andere valuta, zoals de Amerikaanse dollar. De activiteit van de onderneming speelt in dit opzicht niettemin ook een rol, met name de vraag of haar resultaten in meerdere of mindere mate afhankelijk zijn van de activiteit in andere markten dan de eurozone.

Volatiliteitsrisico: het volatiliteitsrisico van de koers is aanzienlijk. Het is zowel afhankelijk van het beheer van de onderneming als van de economische, micro-economische en financiële context.

⁶ De free float (het vrij verhandelbare kapitaal) van een beursgenoteerde onderneming stemt overeen met het deel van de aandelen dat daadwerkelijk op de beurs kan worden verhandeld. Het kan worden uitgedrukt in waarde of, wat vaker gebeurt, als een percentage van de kapitalisatie.

⁷ De beurskapitalisatie is de totale waarde van een onderneming op basis van de koers van haar aandelen en van het aantal uitgegeven aandelen.

5.3. Beleggingsfondsen

Een beleggingsfonds, hierna 'fonds' genoemd, is een instelling die financiële middelen ophaalt bij verschillende beleggers, en die dit kapitaal collectief belegt in een geheel van gediversifieerde financiële instrumenten volgens het principe van risicospreiding.

In het beleggingsbeleid wordt beschreven hoe de beleggingsdoelstellingen zullen worden nagestreefd: de activaklassen waarin zal worden belegd, zoals aandelen of obligaties, de regio's, de valuta's, de minimale en maximale positie in bepaalde activaklassen en of het een actief of een passief beheerd fonds betreft.

Een categorie van fondsen die in veel van de door de Bank beheerde portefeuilles voorkomt, is die van de geldmarktfondsen. Deze fondsen beleggen hoofdzakelijk in kortlopende (doorgaans minder dan 12 maanden) en zeer kortlopende (van enkele dagen tot 3 maanden)

geldmarktinstrumenten zoals termijndeposito's in euro en in vreemde valuta's, schatkistcertificaten⁸ en commercial paper⁹.

Afhankelijk van de voorziene bestemming van hun inkomsten zijn de fondsen ofwel uitkerings- ofwel kapitalisatiefondsen. Bij kapitalisatiefondsen worden de inkomsten van het fonds uit coupons en dividenden in het fonds herbelegd, terwijl bij uitkeringsfondsen een deel van de verworven inkomsten kan worden uitgekeerd, echter zonder enige garantie.

De drie hoofdcategorieën van fondsen die door de Bank worden aangeboden, zijn:

- UCITS-fondsen
- niet-UCITS-fondsen
- private-equityfondsen

⁸ Een schatkistcertificaat is een verhandelbaar schuldbewijs op korte termijn (drie maanden, zes maanden of één jaar) dat door de Belgische staat wordt uitgegeven.

⁹ Commercial paper is niet-gewaarborgd verhandelbaar schuld papier dat op korte termijn (doorgaans van enkele weken tot één jaar) door een onderneming wordt uitgegeven.

UCITS-FONDSEN

DEFINITIE

UCITS (Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities) zijn fondsen die vallen onder de regels van Europese richtlijnen. Door deze richtlijnen worden er onder meer beleggingsbeperkingen opgelegd op basis van een lijst van toegestane financiële instrumenten, rapportageverplichtingen, organisatorische voorwaarden en diversificatieregels.

Bovendien kan een UCITS-fonds dat is toegelaten in het land waar het is opgericht, zijn deelbewijzen ook aanbieden in de andere lidstaten van de Europese Unie (op voorwaarde dat de kennisgevingsvereisten worden nageleefd).

Binnen de Bank zijn de verdeelde UCITS-fondsen bijna uitsluitend beveks (beleggingsvennootschappen met veranderlijk kapitaal). Soms hebben deze fondsen de vorm van ETF's¹⁰ (Exchange Traded Funds of trackers).

RISICO'S

De risico's van UCITS zijn in principe dezelfde als die van de activa waarin UCITS beleggen. Daarom verwijzen we in voorkomend geval naar de risico's die in deze brochure voor elke activacategorie zijn beschreven. De diversificatie van de beleggingen vermindert in principe het risico van beleggingen in elke afzonderlijke activaklasse.

¹⁰ ETF's of trackers zijn fondsen die net als aandelen op gereglementeerde markten worden verhandeld.

NIET-UCITS-FONDSEN

DEFINITIE

In tegenstelling tot UCITS-fondsen gelden er voor niet-UCITS-fondsen of alternatieve beleggingsfondsen (AIF's of Alternative Investment Funds) geen beperkingen voor wat betreft de financiële instrumenten waarin zij kunnen beleggen. Er gelden ook geen diversificatieregels, wat betekent dat ze in een beperkt aantal posities kunnen beleggen.

AIF's kunnen worden verkocht aan Belgische niet-professionele cliënten, die echter eerst moeten voldoen aan de voorwaarden die door de Belgische toezichthouder, de FSMA, worden vastgesteld.

RISICO'S

Ten eerste worden niet-UCITS-fondsen geconfronteerd met dezelfde risico's als UCITS-fondsen, maar niet-UCITS-fondsen gaan gepaard met bijkomende risico's die verband houden met de hierboven beschreven kenmerken.

Concentratierisico: Het concentratierisico is het risico dat ontstaat omdat de beleggingen niet over voldoende activa, activacategorieën, markten of tegenpartijen worden gespreid. Hoe groter de diversificatie, hoe kleiner het concentratierisico.

Volatilitieitsrisico: Niet-UCITS-fondsen kunnen gepaard gaan met een hoger volatilitieitsrisico, aangezien deze fondsen eventueel kunnen beleggen in onderliggende financiële instrumenten die zelf in aanzienlijke mate volatiel zijn.

PRIVATE-EQUITYFONDSEN

DEFINITIE

De term 'private equity' heeft betrekking op verschillende soorten beleggingen met als gemeenschappelijk kenmerk hun 'private' karakter. Dergelijke fondsen beleggen in niet-genoteerde ondernemingen en zijn voor de vervaldatum dus weinig of niet liquide. **De beleggingshorizon is lang** (7 tot 10 jaar of langer). Dergelijke beleggingen streven over het algemeen naar hoge rendementen, maar er gaan ook grote risico's van verlies mee gepaard, soms tot 100% van de belegde bedragen.

Een private-equityfonds belegt doorgaans in een reeks niet-beursgenoteerde bedrijven, volgens een vooraf bepaalde beleggingsstrategie en een reeks vooraf bepaalde parameters. Beleggers in een private-equityfonds verbinden zich er individueel toe om een bepaald bedrag aan kapitaal in te brengen. Deze kapitaaltoezegging of commitment wordt op verzoek van de beheerder in geleidelijke stappen opgevraagd naar rato van de investeringen. Ook de uitkeringen aan beleggers worden in de loop van de tijd gespreid, volgens de door het fonds uitgevoerde verkopen. Een private-equityfonds wordt in het kader van eenzelfde strategie over het algemeen in zekere mate gediversifieerd. De beheerder stelt het fonds immers samen uit verschillende beleggingen.

RISICO'S

Risico in verband met het onderliggende actief (waardeverlies, volatiliteit, enz.) van het product.

Risico van illiquiditeit: omdat er geen georganiseerde markt bestaat, kunnen beleggers hun deelbewijzen niet verkopen, tenzij ze een overeenkomst bereiken met een koper en met de beheerder van het fonds.

HEDGEFONDSEN

DEFINITIE

De Bank handelt eveneens voor rekening van geavanceerde beleggers in hedgefondsen. De term 'hedgefonds' verwijst naar uiteenlopende beleggingsinstrumenten met als gemeenschappelijk kenmerk dat ze niet-traditionele beleggingsstrategieën hanteren met het oog op het behalen van een absoluut rendement, d.w.z. onafhankelijk van de economische conjunctuur of de evolutie van de onderliggende sector. Al naargelang zijn beheerstrategie kan het hedgefonds beleggen in aandelen, obligaties, grondstoffen, liquiditeiten, maar ook in instrumenten met hefboomeffect (opties, futures, shortselling van activa).

RISICO'S

Volatilitetsrisico in verband met de onderliggende activa en de gebruikte beheertechnieken (shortselling, hefboomeffect, enz.).

Risico van verlies in verband met de manier waarop het hedgefonds wordt beheerd. Bij fondsen van hedgefondsen, die meer gediversifieerd zijn, is dat risico kleiner.

Liquiditeitsrisico: in de regel kunnen deze fondsen pas worden terugbetaald na een vaste periode (van minstens een maand) met soms vaste kennisgevingstermijnen of gates (barrières voor uitstap als het aantal gelijktijdige verzoeken om terugbetaling te groot is).

Tegenpartijrisico: een hedgefonds kan getroffen worden door het faillissement van andere actoren waarmee het verbintenissen heeft aangegaan.

5.4. Gestructureerde producten en/of gestructureerde fondsen

GESTRUCTUREERDE PRODUCTEN EN/OF GESTRUCTUREERDE FONDSEN MET KAPITAALBESCHERMING

DEFINITIE

Een gestructureerd product is **een combinatie van verschillende financiële instrumenten**, meer bepaald opties en rente-instrumenten bedoeld om een specifieke relatie tussen risico en een bepaald rendementsmodel tot stand te brengen. Opties worden doorgaans gebruikt om een rendement te behalen en renteproducten om het kapitaal op de eindvervaldag in voorkomend geval te garanderen.

In bepaalde gevallen is het kapitaal op de vervaldag beschermd zonder dat dit echter een wettelijke garantie van kapitaalbehoud vertegenwoordigt. Dankzij dergelijke producten kunnen beleggers profiteren van het stijgingspotentieel van de financiële markten met kapitaalbescherming op de vervaldag. Er bestaan echter ook gestructureerde producten die het kapitaal op de vervaldag helemaal niet of slechts gedeeltelijk beschermen.

Door te beleggen in een product en/of fonds met kapitaalbescherming genieten de beleggers op de vervaldag volledige bescherming¹¹ van het oorspronkelijk belegde kapitaal (na aftrek van de kosten). De **kapitaalbescherming geldt echter alleen op de vervaldag**: wie zijn gestructureerd product en/of fonds vóór de vervaldag wenst te verkopen, kan geen aanspraak maken op de bescherming van het oorspronkelijk belegde kapitaal.

RISICO'S

Risico in verband met het onderliggende actief (waardeverlies, volatiliteit, wisselkoers, enz.) van het product.

Kapitaalrisico: in geval van faillissement van de emittent die de terugbetaling van het kapitaal garandeert, bestaat er immers een risico dat het kapitaal niet wordt terugbetaald.

Risico van illiquiditeit: in geval van een krappe secundaire markt voor het betreffende product.

¹¹ Behalve in geval van faillissement van de emittent.

GESTRUCTUREERDE PRODUCTEN EN/OF GESTRUCTUREERDE FONDSEN ZONDER KAPITAALBESCHERMING

DEFINITIE

Een belegging in een gestructureerd product en/of gestructureerd fonds heeft doorgaans tot doel om een blootstelling te verkrijgen aan een onderliggend effect, ofwel om te profiteren van een potentieel hefboomeffect op de gunstige (opwaartse of neerwaartse) ontwikkeling van dat effect, ofwel om hogere (potentiële of gegarandeerde) coupons aan te bieden en tegelijkertijd een kapitaalrisico te aanvaarden dat verband houdt met de ontwikkeling van het onderliggende effect.

De Bank kan dit soort gestructureerde producten en/of fondsen verdelen in de vorm van ETF's of ETC's¹².

RISICO'S

Risico in verband met het onderliggende actief (waardeverlies, volatiliteit, wisselkoers, enz.) van het product.

Risico van illiquiditeit: in geval van een krappe secundaire markt voor het betreffende product

¹² Een ETC (Exchange Traded Commodities) is een product dat wordt verhandeld op een gereguleerde markt (zoals een aandeel) en dat de prijs van een of meer grondstoffen 'volgt'. Ze worden ook wel grondstoffentrackers genoemd (zie verderop 'Goudtracker')

5.5. Niet-genoteerde aandelen

DEFINITIE

Een niet-beursgenoteerd aandeel wordt niet op de beurs verhandeld omdat de onderneming geen openbaar beroep op het spaarwezen heeft gedaan. Ze heeft haar aandelen rechtstreeks geplaatst bij beleggers, die haar in ruil daarvoor geldmiddelen hebben verstrekt.

De koers van deze aandelen wordt dus niet gepubliceerd en het is moeilijk om ze te verwerven omdat de houders van dit soort aandelen doorgaans niet bekend zijn of hun (familiale) aandelen niet willen verkopen.

Deze aandelen worden doorgaans uitgegeven door kleine of middelgrote ondernemingen en zijn vaak in handen van eigenaren-directieleden of hun familie, die het kapitaal van hun onderneming niet willen 'openstellen' voor externe investeerders.

Ze zijn niet genoteerd op de beurs.

RISICO'S

Prijsrisico: Aangezien ze niet aan een beurs genoteerd zijn, is het moeilijk om te achterhalen hoeveel een aandeel van een niet-beursgenoteerde onderneming 'waard' is. Daarvoor moet er een beroep worden gedaan op specialisten die, op basis van de rekeningen van de onderneming en alle beschikbare financiële en strategische informatie, een prijsvork kunnen voorstellen.

Risico van illiquiditeit: Een koper vinden voor de verkoper, of een verkoper vinden voor de koper. De aankoop van aandelen van een niet-beursgenoteerde onderneming gebeurt voornamelijk 'onderhands' tussen twee partijen.

Kapitaalrisico: in geval van een belegging in niet-genoteerde aandelen bestaat er een aanzienlijk kapitaalrisico, omdat er geen kapitaalbeschermingsmechanisme is voorzien.

¹⁴ Een OTC-contract (Over-The-Counter) is een onderhands contract (buiten de beurs). Het betreft een transactie die buiten een gereguleerde markt om, rechtstreeks tussen een koper en een verkoper wordt uitgevoerd.

5.6. Derivaten

Derivaten zijn financiële instrumenten waarvan de kenmerken en de waarde afhankelijk zijn van de kenmerken en de waarde van **een onderliggend actief, doorgaans een grondstof, obligatie, aandeel, munt of index**.

De voornaamste vormen van derivaten zijn met name opties en futures. In wat volgt, bespreken we alleen opties en futures omdat dit de enige derivaten zijn die deel uitmaken van het beleggingsuniversum van de Bank.

OPTIE

DEFINITIE

Een optie is een beleggingsinstrument dat voor verschillende doeleinden kan worden gebruikt, bijvoorbeeld om zich tegen een risico te verzekeren, om extra rendementen te behalen of om te speculeren op stijgingen of dalingen van uiteenlopende activa zoals grondstoffen (olie, tarwe, metalen, goud, ...), rentevoeten, wisselkoersen en aandelen of indices. Een optie is een contract tussen een koper (ook wel houder genoemd) en een verkoper (ook wel emittent genoemd).

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen:

- **callopties**, die de houder – de koper – het recht geven om tot een bepaalde datum een bepaalde hoeveelheid (de grootte van het contract) van een actief (de onderliggende waarde) te kopen tegen een bepaalde prijs (uitoefenprijs - 'strike'). De tegenpartij – de verkoper van de call – verbindt zich ertoe om de overeengekomen hoeveelheid van het actief te leveren tegen de uitoefenprijs indien de houder van de call zijn/haar recht wenst uit te oefenen.
- **putopties** geven de houder ervan het recht om tot een bepaalde datum of tot een bepaald tijdstip (looptijd) een bepaalde hoeveelheid (de grootte van het contract) van een actief (de onderliggende waarde) te verkopen tegen een bepaalde prijs (uitoefenprijs - 'strike'). De tegenpartij – de verkoper van de putoptie – verbindt zich ertoe de overeengekomen hoeveelheid van het actief tegen de uitoefenprijs te kopen indien de houder van de putoptie zijn/haar recht wenst uit te oefenen.

Een optie verleent dus een recht aan de koper ervan, die een premie betaalt. Voor de verkoper houdt ze daarentegen een verplichting in, die in ruil daarvoor een premie ontvangt. De verplichting vervalt indien de koper zijn/haar recht op de vervaldatum van het contract niet uitoefent, of uiteraard na de uitoefening van het recht.

Dankzij het hefboomeffect kan er met behulp van opties, met een relatief gering bedrag, ten volle worden geprofiteerd van:

- de stijging van de koers van het onderliggende actief (aankoop van een calloptie);
- de daling van de koers van het onderliggende actief (aankoop van een putoptie).

De koper van een calloptie kan een potentieel onbeperkte winst realiseren.

De maximale potentiële winst is voor de koper van een putoptie beperkt tot het verschil tussen de uitoefenprijs en nul.

Het potentiële verlies is zowel voor de koper van een calloptie als voor de koper van een putoptie beperkt tot het bedrag van de betaalde premie. De verkoper van een optie (call en put) ontvangt een premie in ruil voor een mogelijke verplichting (tot verkoop bij uitoefening van de calloptie, tot aankoop bij uitoefening van de putoptie).

Een optie heeft een vervaldatum. Indien de houder van de optie uiterlijk op deze datum zijn/haar recht niet heeft uitgeoefend, wordt de optie waardeloos en wordt de verkoper ontheven van zijn/haar verplichting.

Binnen de Bank wordt van elke cliënt die een OTC-contract¹³ afsluit een afdekking in contanten of effecten vereist om het risico van de positie af te dekken. Het bedrag van deze afdekking wordt bij de uitgifte van de optie berekend door de afdeling Risk Management van de Bank.

Opties kunnen voor verschillende doeleinden worden gebruikt:

- In het kader van niet-speculatief beheer kunnen ze worden gebruikt om een portefeuille af te dekken tegen eventuele schommelingen, door het risico van verlies strikt te beperken tot de prijs die voor de optie is betaald.
- Ze kunnen ook voor meer speculatieve doeleinden worden gebruikt, om via een beperkte belegging te profiteren van schommelingen van het onderliggende actief. In dit geval kunnen opties vanwege het hefboomeffect grotere risico's met zich meebrengen dan aandelen of obligaties. De risico's die gepaard gaan met ongedekte opties (transacties waarbij het onderliggende actief niet wordt aangehouden) zijn in theorie onbeperkt.

¹³ Een OTC-contract (Over-The-Counter) is een onderhands contract (buiten de beurs). Het betreft een transactie die buiten een gereguleerde markt om, rechtstreeks tussen een koper en een verkoper wordt uitgevoerd.

RISICO'S

Volatiliteitsrisico: het volatiliteitsrisico is aanzienlijk. Dit risico wordt uitvergroot door het hefboomeffect dat gepaard gaat met derivaten.

Risico van illiquiditeit: het risico van illiquiditeit voor gestandaardiseerde derivaten is gering, aangezien deze producten op georganiseerde secundaire markten kunnen worden verhandeld. De impact op de prijs is dus eveneens gering. Het is veel groter voor producten die OTC worden verhandeld, waar de markt onderhevig is aan beperkingen.

Kapitaalrisico: de koper van een optie (call en put) kan zijn volledige inleg (de betaalde premie) verliezen als de marktprijs van het onderliggende actief zich tegen de verwachtingen in ontwikkelt (daling van de marktwaarde van het actief bij de aankoop van een calloptie, stijging van de marktwaarde van het actief bij de aankoop van een putoptie).

Risico van verlies: in verband met de manier waarop en het doel waarvoor de optie wordt gebruikt (zie hierboven). Het hefboomeffect kan de verliezen uitvergrooten wanneer de prijs van het onderliggende actief schommelingen vertoont die ingaan tegen de verwachtingen van de belegger.

FUTURES

DEFINITIE

Een future is een **contract voor de aankoop of de verkoop van een onderliggend actief** (aandelen, obligaties, valuta's, grondstoffen, indices, enz.) **op een datum en tegen een prijs** die bij de afsluiting van het contract zijn vastgesteld. De onderliggende activa worden pas betaald wanneer ze worden geleverd.

Met futures kunnen beleggers met een beperkte belegging grote posities innemen.

Daardoor ondergaan ze een hefboomeffect, wat verklaart waarom een relatief kleine schommeling op de markt een proportioneel grotere impact zal hebben op de portefeuille van de belegger. Door dit hefboomeffect kunnen de winsten van de belegger aanzienlijk worden uitvergroot, maar kunnen ook zijn/haar verliezen aanzienlijk meer bedragen indien de marktschommelingen tegen zijn/haar verwachtingen in gaan.

Op de meeste georganiseerde markten geldt er voor kopers en verkopers van futures een margesysteem (zogenaamde 'margin calls'). Voor elke transactie (aankoop of verkoop) moeten de partijen een marge storten, in contanten of effecten, die een percentage van de waarde van de gekochte of verkochte contracten vertegenwoordigt. Aan het einde van elke handelsdag worden de contracten geherwaardeerd. Al naargelang de koersontwikkeling van de betreffende future worden er vervolgens bijkomende marges geëist of worden er marges terugbetaald. Als de belegger de geëiste extra marges niet betaalt, kan de tussenpersoon zijn/haar positie stopzetten.

Futures kunnen voor verschillende doeleinden worden gebruikt:

- In het kader van niet-speculatief beheer kunnen ze worden gebruikt om een portefeuille af te dekken tegen eventuele schommelingen, met een beperkt risico.
- Ze kunnen echter ook voor meer speculatieve doeleinden worden gebruikt, namelijk om voor een beperkte belegging te profiteren van schommelingen in het onderliggende actief. In dit geval kunnen futures vanwege het hefboomeffect (zie hiervoor) grotere risico's met zich meebrengen dan aandelen of obligaties.

De risico's die gepaard gaan met ongedekte futures zijn in theorie onbeperkt.

RISICO'S

Volatiliteitsrisico van de koers, aangezien futures een speculatief beleggingsinstrument zijn.

Risico van verlies: in verband met de manier waarop en het doel waarvoor de future wordt gebruikt (zie hierboven).

Risico van illiquiditeit: is gering gezien de hoge verhandelbaarheid van futures op.

FORWARD

DEFINITIE

Forwards hebben een structuur die vergelijkbaar is met futures, maar ze zijn niet genoteerd en worden onderhands verhandeld. Het doel van het contract is een aankoop of verkoop op een toekomstige datum tegen een prijs die bij de afsluiting van het contract is vastgesteld. De betaling wordt uitgevoerd bij de levering van het actief (valuta of effecten). In het kader van een niet-speculatief beheer kan de portefeuille van een belegger met behulp van valutatermijncontracten worden afgedekt tegen een waardedaling van het gekochte of verkochte actief.

RISICO'S

Volatiliteitsrisico van de koers van de warrant, aangezien warrants een speculatief beleggingsinstrument zijn.

Risico van verlies identiek aan dat van een optie, behalve dat het risico van verlies voor een warrant echter altijd beperkt is tot het belegde kapitaal.

Liquiditeitsrisico in geval van een krappe markt voor de warrant.

VALUTASWAPS EN RENTESWAPS

DEFINITIE

Een valutaswap ('Currency Swap') is een contract waarmee twee partijen overeenkomen om een kapitaal dat is uitgedrukt in verschillende valuta's te ruilen op een vervaldatum die bij het afsluiten van het contract is vastgelegd.

Een renteswap ('Interest Rate Swap') is een contract waarmee twee partijen overeenkomen om elkaar op een vervaldatum die bij het afsluiten van het contract is vastgelegd, een rente te betalen die op een verschillende manier is berekend op eenzelfde bedrag, de 'nominale waarde'.

De ruil heeft over het algemeen betrekking op rentebedragen die worden berekend op basis van een vaste rentevoet en op basis van een vlottende referentierente.

RISICO'S

Risico van verlies: in verband met de manier waarop en het doel waarvoor de forward wordt gebruikt (zie hierboven).

Risico van vervanging: in geval van faillissement van de tegenpartij bij het contract (aangezien een forward een onderhands contract is).

WARRANTS

DEFINITIE

Een warrant is een effect dat aan de houder van het recht verleent om een welbepaald aantal aandelen of obligaties van een bepaalde onderneming te kopen of erop in te schrijven, op een datum en tegen een prijs die doorgaans vooraf zijn vastgelegd. De kenmerken van een warrant zijn zeer vergelijkbaar met die van een optie.

RISICO'S

Volatilitetsrisico van de koers, aangezien futures een speculatief beleggingsinstrument zijn.

Risico van verlies: in verband met de manier waarop en het doel waarvoor de future wordt gebruikt (zie hierboven).

Risico van illiquiditeit: is gering gezien de hoge verhandelbaarheid van futures op georganiseerde markten.

5.7. Goudtrackers

DEFINITIE

Goud-ETC's (Exchange Traded Commodities), die binnen de Bank 'goudtrackers' worden genoemd, hebben als doel om schommelingen in de grondstoffenprijzen – in dit geval goud – te volgen.

Deze beleggingsvehikels worden net als aandelen op de beurs verhandeld en worden soms gedekt door fysiek goud. De houder van het effect heeft geen rechtstreeks eigendomsrecht op een goudstaaf.

RISICO'S

Volatiliteitsrisico: de koers van een goud-ETC volgt de ontwikkeling van de goudkoers, die gekoppeld is aan macro-economische, financiële en geopolitieke ontwikkelingen. De kans bestaat dus dat u uw belegging gedeeltelijk verliest.

Valutarisico: de referentievaluta van goud is de Amerikaanse dollar. Daardoor bestaat er bijgevolg een risico in verband met de onzekerheid van de wisselkoers ten opzichte van de euro.

GELDMARKTINSTRUMENTEN

DEFINITIE

Thesauriebewijzen zijn effecten die een schuldvordering vertegenwoordigen uitgegeven door bedrijven en door bepaalde Luxemburgse of buitenlandse overheidsinstanties (de staat, gemeenten, gewesten, provincies, enz.).

Depositobewijzen zijn effecten die een schuldvordering vertegenwoordigen uitgegeven door Luxemburgse of buitenlandse kredietinstellingen.

Commercial paper verwijst naar kortlopende effecten uitgegeven door Luxemburgse of buitenlandse ondernemingen.

RISICO'S

Valutarisico voor thesauriebewijzen, depositobewijzen en commercial paper uitgedrukt in vreemde valuta's (evolutie van de wisselkoers ten opzichte van de referentievaluta), hetgeen een invloed heeft op de return van de belegging.

Risico van verlies indien het effect vóór de vervaldatum op de secundaire markt wordt verkocht.

Risico van faillissement van de emittent voor thesauriebewijzen en depositobewijzen (niet-betaling van de rente en terugbetaling van het belegde kapitaal).

Liquiditeitsrisico, vooral voor thesauriebewijzen en depositobewijzen, in geval van een krappe secundaire markt van de betreffende effecten.

VASTGOEDCERTIFICATEN

DEFINITIE

Een vastgoedcertificaat is een effect dat aan de houder ervan een recht van vordering verleent op de inkomsten van een vastgoedinvestering (huurinkomsten van het gebouw en eventuele meerwaarde bij de verkoop ervan).

Hoewel de houder van een vastgoedcertificaat in strikt juridische zin geen mede-eigenaar is van een vastgoedpand, is hij dat wel in economische zin.

RISICO'S

Risico van meerwaarde of onzekere terugbetaling omdat er geen garantie bestaat over de vervaldatum en over de nettoverkoopopbrengst van de onderliggende vastgoedrechten van het vastgoedcertificaat.

Risico van daling van inkomsten indien het onderliggende goed van het vastgoedcertificaat niet wordt verhuurd en/of indien de (onroerende of financiële) kosten van de vennootschap die het certificaat uitgeeft, stijgen.

Liquiditeitsrisico indien er geen secundaire markt bestaat of indien de secundaire markt te krap is.

Renterisico, als de rentevoeten hoger liggen dan het werkelijke rendement (coupon) op het certificaat.

6

Orderuitvoeringsbeleid voor financiële instrumenten

Voorwoord

De MiFID II-regelgeving verplicht financiële instellingen, wanneer zij transacties met financiële instrumenten verrichten voor rekening van hun cliënten, om alle afdoende maatregelen te nemen om voor hun cliënten het best mogelijke resultaat te verkrijgen, rekening houdend met een reeks factoren zoals de prijs, de kosten, de snelheid en de waarschijnlijkheid van uitvoering, de grootte en de aard van de order.

Ze verplicht financiële instellingen eveneens om, voor de uitvoering van orders met betrekking tot financiële instrumenten, een beleid voor het uitvoeren van orders op te stellen, waarin de manier waarop zij voornemens zijn hun verplichtingen ter zake te vervullen, wordt gedefinieerd, in overeenstemming met de bepalingen voorzien in de MiFID II-richtlijn en meer in het bijzonder artikel 27.

Het volledige orderuitvoeringsbeleid van de Bank kan worden geraadpleegd op de website van de Bank.

Bij de totstandbrenging van de bankrelatie verklaart de cliënt zich uitdrukkelijk akkoord met het volledige uitvoeringsbeleid dat op de website van de Bank is gepubliceerd.

Dit wordt ook geacht door de cliënt te zijn aanvaard wanneer hij de Bank een order geeft om uit te voeren. Bovendien heeft de cliënt er via de PFI uitdrukkelijk mee ingestemd dat de Bank orders kan uitvoeren buiten een gereguleerde markt of multilaterale handelsfaciliteit om.

Cliënten die van dit beleid wensen af te wijken, dienen bijgevolg samen met hun order een specifieke schriftelijke instructie te geven om dit beleid niet toe te passen voor het (de) door hen bepaalde punt(en). Behoudens andersluidende instructies is een specifieke instructie (bijvoorbeeld: limietorder, specifieke plaats van uitvoering, ...) voor een bepaalde transactie alleen geldig voor die ene transactie. De andere orders van de cliënt worden geacht in overeenstemming met dit uitvoeringsbeleid ter uitvoering te zijn doorgegeven.

De aanvaarding en de uitvoering van orders die betrekking hebben op financiële instrumenten zijn mogelijk onderworpen aan voorwaarden die door de Bank worden opgelegd. In voorkomend geval kunnen de uitvoeringsvoorwaarden van bepaalde specifieke transacties worden bepaald in het kader van specifieke overeenkomsten.

Principe van optimale uitvoering

Een van de basisprincipes van de MiFID-richtlijn is het principe van 'optimale uitvoering'. Dit houdt in dat financiële tussenpersonen alle toereikende maatregelen moeten nemen om orders van cliënten met betrekking tot financiële instrumenten zodanig uit te voeren dat zij regelmatig het beste resultaat behalen, rekening houdend met de prijs, de kosten, de snelheid, de waarschijnlijkheid van uitvoering en afwikkeling, de omvang, de aard en alle andere voor de uitvoering van de order relevante aspecten.

De Bank wenst haar cliënten eraan te herinneren dat de beste uitvoering een middelenverbintenis inhoudt. Met andere woorden: de Bank is niet verplicht om voor elke order het best mogelijke resultaat te behalen, **maar wel om haar beleid van optimale uitvoering op elke order toe te passen.**

Criteria voor de kwaliteit van de uitvoering

De Bank bepaalt de criteria die volgens haar het meest geschikt zijn om de beste uitvoering van de orders van haar cliënten te verkrijgen en heeft deze criteria ontwikkeld in haar uitvoeringsbeleid.

Voor professionele cliënten kan het best mogelijke resultaat afhankelijk zijn van andere parameters dan de totale prijs, en kunnen er

andere parameters in aanmerking worden genomen dan degene die doorgaans worden gebruikt voor niet-professionele cliënten. De Bank hoeft de totale prijs van de transactie niet in aanmerking te nemen als het belangrijkste criterium om het best mogelijke resultaat te verkrijgen. Het best mogelijke resultaat hangt af van de beoordeling van de bovenvermelde parameters in het licht van de omstandigheden van de markt.

De Bank verzekert de kwaliteit van de uitvoering die voor haar cliënten werd verkregen via verschillende controles en rapporten.

Tussenpersonen

De Bank is niet verplicht om zelf de transacties uit te voeren die door cliënten aan haar worden toevertrouwd. Ze kan een beroep doen op een of meer tussenpersonen van haar keuze wanneer zij dat nuttig of noodzakelijk acht.

Overeenkomstig haar ervaring selecteert de Bank dergelijke tussenpersonen op basis van de beste kwaliteit van de dienstverlening en haar orderuitvoeringsbeleid, maar is zij niet aansprakelijk voor enige fouten van deze tussenpersonen.

Een lijst van de tussenpersonen waarop de Bank een beroep kan doen, is gepubliceerd op onze website.

Deze lijst is niet volledig, aangezien de Bank zich het recht voorbehoudt om andere tussenpersonen te kiezen wanneer zij dat gepast acht, in overeenstemming met het orderuitvoeringsbeleid en in het beste belang van haar cliënten.

Plaats van uitvoering

De Bank selecteert de plaatsen van uitvoering die haar het best geschikt lijken om rekening houdend met de voorziene parameters de beste uitvoering van de orders te verzekeren voor rekening van haar cliënten.

Een lijst van de door de Bank geselecteerde plaatsen van uitvoering kan eveneens op onze website worden geraadpleegd. De Bank behoudt zich niettemin het recht voor om de lijst op elk moment te wijzigen of om, voor bepaalde specifieke orders, andere plaatsen van uitvoering te selecteren, in overeenstemming met het beleid en in het beste belang van haar cliënten.

De Bank baseert de selectie van de plaatsen van uitvoering en de tussenpersonen op de volgende expliciete criteria, in volgorde van belangrijkheid:

- marktaandeel en liquiditeit, teneinde concurrerende prijzen te garanderen en de typische orders die de Bank voor rekening van haar cliënten wil uitvoeren, te kunnen verwerken;
- kwaliteit inzake uitvoering en consistentie in de criteria voor de kwaliteit van de uitvoering (totale kosten, snelheid en waarschijnlijkheid van uitvoering) en;
- flexibiliteit en betrouwbaarheid, waardoor stabiele en optimale uitvoeringsresultaten worden gewaarborgd.

Herziening en bijwerking

De Bank herziet regelmatig haar orderuitvoeringsbeleid.

Ze beoordeelt haar selectie van tussenpersonen en plaatsen van uitvoering ten minste eenmaal per jaar en telkens wanneer zich een belangrijke verandering voordoet die een wijziging van een van deze lijsten vereist.

Jaarlijks wordt op de website van de Bank een lijst van de vijf belangrijkste plaatsen van uitvoering (in handelsvolume) van de Bank gepubliceerd. In dit document wordt voor elke categorie van financiële instrumenten gedetailleerde informatie over de uitvoering verstrekt.

Het is bedoeld om beleggers een duidelijk inzicht te verschaffen in de praktische aspecten van de uitvoering van orders die via de Bank worden uitgevoerd.

De volledige versie van het beleid voor het uitvoeren van orders met financiële instrumenten van de Bank, evenals de lijst van tussenpersonen en plaatsen van uitvoering, kan worden geraadpleegd op onze website of kan op eenvoudig verzoek worden verkregen bij uw vaste contactpersoon bij de Bank.

7

Informatie over de vrijwaring van de financiële instrumenten of gelden van cliënten

De Bank houdt zich aan de volgende principes voor wat betreft **de vrijwaring van de financiële instrumenten of gelden van cliënten**:

- De Bank neemt in het kader van haar activiteiten van bewaring van financiële instrumenten de nodige maatregelen zodat de activa die door een welbepaalde cliënt worden aangehouden op elk moment kunnen worden onderscheiden van degene die worden gehouden door andere cliënten en van de eigen activa van de Bank. Ze voldoet in dit kader in het bijzonder aan de geldende wettelijke bepalingen voor de scheiding van eigen tegoeden en die van haar cliënten.
- Indien zij financiële instrumenten van cliënten in bewaring geeft bij een derde tussenpersoon, ziet de Bank erop toe dat deze derde tussenpersoon een onderscheid maakt tussen de financiële instrumenten van cliënten, die van de Bank en die van de derde tussenpersoon.
- De Bank zal voorzichtig, zorgvuldig en waakzaam te werk gaan bij de selectie, de aanstelling en het periodieke onderzoek van deze derde tussenpersonen waarbij de financiële instrumenten van haar cliënten in bewaring worden gegeven, en voor wat betreft de wettelijke en contractuele bepalingen voor het aanhouden en de bewaring van deze financiële instrumenten.
- Indien de Bank overgaat tot de bewaargeving van financiële instrumenten van haar cliënten bij derde tussenpersonen, doet zij dit uitsluitend bij tussenpersonen onderworpen aan het recht van een lidstaat van de Europese Unie of die vallen onder een reglementering die geldt voor het aanhouden van financiële instrumenten voor rekening van derden,

tenzij de aard van de financiële instrumenten vereist dat ze in bewaring worden gegeven in een land dat geen dergelijke reglementering kent. Financiële instrumenten van cliënten worden in bewaring gegeven op een globale rekening (omnibusrekening) bij een derde tussenpersoon, zonder dat die in de boeken van die tussenpersoon worden gescheiden, tenzij dat door de nationale regelgeving wordt vereist.

Behalve in geval van zware fout of bedrog in hoofde van de Bank, kan de Bank niet aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade voortvloeiend uit het volledige of gedeeltelijke verlies van de gedeponeerde financiële instrumenten in geval van een fout van de door de Bank geselecteerde derde tussenpersoon of indien er tegen die derde tussenpersoon een insolventieprocedure wordt geopend.

De Bank verricht geen effectenfinancieringstransacties met financiële instrumenten die zij voor rekening van een cliënt aanhoudt, en maakt geen gebruik van deze financiële instrumenten, tenzij aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:

- De cliënt heeft vooraf zijn uitdrukkelijke toestemming gegeven voor een dergelijk gebruik.
- De financiële instrumenten mogen uitsluitend door de Bank worden gebruikt onder de gespecificeerde voorwaarden waarmee de cliënt heeft ingestemd.

8

Door de Bank ontvangen of betaalde voordelen (inducements)

In het kader van haar beleggingsdiensten kent de Bank bepaalde vergoedingen toe aan/ ontvangt zij bepaalde vergoedingen van derden, op voorwaarde:

- dat de betaling of het voordeel tot **doel heeft de kwaliteit** van de dienstverlening aan de cliënt te verbeteren;
- geen afbreuk doet aan de verplichting van de Bank om zich op **eerlijke, billijke en professionele** wijze in te zetten voor de belangen van haar cliënten; en
- dat de cliënt op heldere wijze op de hoogte is gebracht van het bestaan, de aard en het bedrag van de betaling of het voordeel.

Dit kunnen monetaire voordelen zijn, zoals een retrocessie van beheerprovisies van een beleggingsfonds, of niet-monetaire voordelen, bijvoorbeeld informatiemateriaal.

Alvorens een transactie met een financieel instrument wordt uitgevoerd, **informeert de Bank de cliënt over de omvang en de aard van de vergoeding** die zij in het kader van de beoogde transactie met het betreffende financieel product ontvangt/toekent, via de orderrapporten en andere specifieke rapporten die door de Bank worden opgesteld.

Wat de diensten van discretionair portefeuillebeheer betreft, kan de Bank aanvaardbare kleine niet-geldelijke voordelen ontvangen van derden, zoals beschreven in de MiFID II-regelgeving. Bovendien kan de Bank gebruikmaken van beleggingsfondsen en aandelenklassen zonder retrocessies (clean share classes).

Wanneer de Bank vergoedingen ontvangt in het kader van de adviesdienst of de dienst van het ontvangen, doorgeven en uitvoeren van orders, dan houdt de Bank de ontvangen bedragen en brengt ze de cliënt hiervan op de hoogte.

In overeenstemming met MiFID II **worden de gehouden bedragen gebruikt om de kwaliteit van de dienstverlening aan de cliënt te verbeteren**. De bijkomende diensten die door de Bank worden verleend en die de ontvangen monetaire of niet-monetaire vergoedingen en voordelen rechtvaardigen, kunnen met name bestaan in het verstrekken van een geschiktheidsverslag. Cliënten worden over de ontvangen en behouden of de ontvangen en betaalde bedragen geïnformeerd via het waarderingsverslag dat ten minste eenmaal per kwartaal wordt verstuurd.

De Bank ontvangt informatie en onderzoeksanalyses van externe analisten, die zij uit eigen middelen betaalt en die direct of indirect worden gefactureerd.

9

Beleid van de Bank inzake belangenconflicten

In dit hoofdstuk wordt een samenvatting verstrekt van ons beleid inzake belangenconflicten. De volledige versie is op eenvoudig verzoek verkrijgbaar bij uw contactpersoon van de Bank.

De Bank gaat met haar cliënten een commerciële relatie aan en ontwikkelt deze relatie door eerlijk, billijk en professioneel te handelen.

De Bank laat zich leiden door de doelstelling om de belangen van haar cliënten zo goed mogelijk te behartigen. Daarom besteedt de Bank voortdurend aandacht aan potentiële belangenconflicten die de inspanningen van de Bank om haar cliënten een optimale dienstverlening te bieden, zouden kunnen beïnvloeden.

Een 'belangenconflict' is een conflict dat zich voordoet wanneer twee of meer natuurlijke of rechtspersonen tegenstrijdige belangen hebben die voor de cliënt kunnen leiden tot een potentieel verlies of nadeel. Er kunnen namelijk tegenstrijdige belangen ontstaan:

- tussen de Bank en de cliënt;
- tussen verschillende cliënten;
- binnen de Bank (bijvoorbeeld tussen afdelingen of business lines/units);
- tussen andere entiteiten van de groep waar de Bank deel van uitmaakt.

De Bank neemt alle nodige administratieve, organisatorische en toezichhoudende maatregelen om belangenconflicten te identificeren, te voorkomen en te beheren.

Identificatie van (potentiële) belangenconflicten

Om belangenconflicten op te sporen die zouden kunnen ontstaan bij het verlenen van beleggingsdiensten, houdt de Bank rekening met situaties waarin zij, of een van haar werknemers of een persoon die direct of indirect met de Bank verbonden is door een zeggenschapsband:

- een financieel voordeel kan realiseren of een financieel verlies kan vermijden ten koste van de cliënt;
- een belang heeft bij het resultaat van een ten behoeve van de cliënt verrichte dienst of een namens de cliënt uitgevoerde transactie, dat verschilt van het belang van de cliënt bij dit resultaat;
- een financiële of andere drijfveer heeft om het belang van een andere cliënt of groep cliënten te laten primeren op het belang van de cliënt;
- dezelfde economische activiteit uitoefent als de cliënt;
- van een andere persoon dan de cliënt voor een ten behoeve van de cliënt verrichte dienst een vergoeding of voordeel ontvangt in de vorm van gelden, goederen of diensten, die verschilt van de gebruikelijke provisie of vergoeding voor deze dienst, of een dergelijke vergoeding of voordeel zal ontvangen.

Bijgevolg heeft de Bank een inventaris opgesteld van de potentiële belangenconflicten per beleggingsactiviteit of -dienst.

De hierna beschreven situaties, die echter geen volledige lijst vertegenwoordigen, kunnen aanleiding geven tot een belangenconflict wanneer de Bank handelt voor rekening van haar cliënten (lijst van potentiële belangenconflicten):

- aanvaarding van **geschenken** van een cliënt of tussenpersoon (inclusief niet-financiële geschenken);
- verkoop van complexe producten aan cliënten, **zonder voldoende uitleg** en tegen het belang van een specifieke cliënt in;
- gebruik van **vertrouwelijke informatie** die van een cliënt is verkregen om er voor rekening van de Bank of een werknemer voordeel uit te halen;
- uitvoering van **persoonlijke transacties** door een werknemer van de Bank wanneer een of meer cliënten tegengestelde of concurrerende belangen hebben (bijv. die voor de cliënt een nadeel veroorzaken als gevolg van prijsschommelingen);
- plaatsing van een product op **basis van stimulansen**;
- verstrekking van **soortgelijk advies** aan meerdere cliënten met concurrerende belangen;
- **een cliënt** (of groep cliënten) bevoordelen ten opzichte van een andere (die wordt benadeeld) wanneer meerdere cliënten dezelfde effecten kopen of verkopen door de volgorde waarin de orders worden ontvangen niet te respecteren;
- **een categorie cliënten laten primeren** op een andere door bepaalde cliënten, om welke reden dan ook, relevanter advies te verstrekken;
- **een leverancier bevoorrechten wanneer** dat niet in verhouding staat tot de geleverde diensten.

Preventie en beheer van belangenconflicten

Voor elke vastgestelde situatie, activiteit en dienst bepaalt de Bank de conflicten die zich kunnen voordoen, de organisatorische maatregelen om conflicten te vermijden of te beheren, het restrisico en de informatie die aan de cliënt moet worden verstrekt.

Om belangenconflicten te voorkomen en te vermijden, heeft de Bank onder meer de volgende maatregelen genomen:

- De Bank controleert of verbiedt de informatiestroom tussen de betrokken personen die betrokken zijn bij activiteiten die een risico van belangenconflicten inhouden (Chinese muren).
- De Bank verhindert elk direct verband tussen enerzijds de beloning van relevante personen die betrokken zijn bij de ene activiteit en anderzijds de beloning van andere relevante personen die betrokken zijn bij een andere activiteit, wanneer met betrekking tot deze activiteiten een belangenconflict kan ontstaan.
- De Bank houdt toezicht op de personen die betrokken zijn bij activiteiten die kunnen leiden tot belangenconflicten tussen de belangen van de cliënten en de belangen van de Bank.

- De Bank verhindert of controleert de gelijktijdige of achtereenvolgende betrokkenheid van een persoon die betrokken is bij verschillende beleggingsdiensten of nevendiensten wanneer een dergelijke betrokkenheid afbreuk kan doen aan een passend beheer van belangenconflicten.
- De Bank garandeert een passende mate van onafhankelijkheid voor personen die betrokken zijn bij de verschillende activiteiten die een belangenconflict inhouden.
- De Bank verplicht haar werknemers om de voorafgaande toestemming van de Bank te verkrijgen alvorens externe mandaten te aanvaarden.
- De Bank heeft interne maatregelen ingevoerd voor de aanvaarding van (al dan niet monetaire) voordelen.
- De Bank garandeert de vertrouwelijkheid van de informatie die door de cliënten aan de werknemers/medewerkers van de Bank wordt meegedeeld.

Bovendien gelden er in de betrokken afdelingen aanvullende maatregelen om specifieke belangenconflicten te vermijden.

Procedure wanneer zich een belangenconflict voordoet

Indien zich een belangenconflict voordoet, moet iedereen die dit vaststelt dit onmiddellijk melden aan zijn/haar directe hiërarchische meerdere en aan de afdeling Compliance, die het Directiecomité op de hoogte zal brengen. Het Directiecomité zal, op advies van de afdeling Compliance, in onderling overleg beslissen over de te nemen maatregelen.

Na een belangenconflict kan de Bank de volgende maatregelen nemen:

- **de transactie die** aanleiding geeft tot een belangenconflict uitvoeren en tegelijkertijd de nodige maatregelen te nemen om het belangenconflict te beheren, zonder de belangen van de betreffende cliënt te schaden.
- **de transactie die** aanleiding geeft tot een belangenconflict niet uitvoeren.

De Bank verbindt zich ertoe een register bij te houden en regelmatig bij te werken, van alle soorten beleggings- of nevendiensten of specifieke activiteiten waarvoor er een belangenconflict is voorgekomen dat een risico inhoudt dat de belangen van een of meer cliënten worden geschaad.

Informatie aan de cliënt in geval van een onoplosbaar belangenconflict

Het is mogelijk dat de door de Bank genomen organisatorische of administratieve maatregelen om te voorkomen dat belangenconflicten de belangen van haar cliënten schaden, ontoereikend zijn om redelijkerwijs te mogen aannemen dat het risico dat de belangen van de cliënt worden geschaad, zal worden voorkomen. In een dergelijke situatie brengt de Bank hen, alvorens in hun naam en/of voor hun rekening te handelen, op heldere wijze en op een duurzame drager op de hoogte van de algemene aard en/of de bron van deze belangenconflicten, alsmede de genomen maatregelen om die risico's te beperken.

Beheer van belangenconflicten op het gebied van inducements

In het kader van de ontvangst van een vergoeding of voordeel moet de Bank voldoen aan de verplichting om zich op eerlijke, billijke en professionele wijze in te zetten voor de belangen van haar cliënten. MiFID II legt strengere eisen op, evenals beperkingen inzake kosten, provisies en niet-monetaire voordelen die door de Bank aan een derde worden betaald of verstrekt of door de Bank van een derde worden ontvangen in verband met de levering van beleggings- of aanverwante diensten.

De Bank voldoet als volgt aan deze verplichting:

- De Bank heeft procedures ingevoerd om belangenconflicten in verband met inducements van producten te beheren.
- De Bank zou in bepaalde gevallen retrocessies kunnen ontvangen op beleggingen in beleggingsfondsen en inducements op beleggingen in andere producten uit haar assortiment. Alle beleggingsfondsen zullen op dezelfde manier worden behandeld en er is geen grotere financiële stimulans om een beleggingsfonds (met retrocessies) te verkopen dan een ander fonds (zonder retrocessies) en dezelfde regels gelden voor andere soorten producten.
- In het kader van beleggingsadvies en discretionair beheer vergelijkt de Bank het aanbevolen en gebruikte product met gelijkwaardige producten, rekening houdend met de kosten.
- de Bank leidt haar medewerkers op over belangenconflicten en het element van geschiktheid (met name dat advies moet worden verstrekt in het belang van de cliënt).

BANQUE DEGROOF PETERCAM LUXEMBOURG S.A.

Zone d'activité La Cloche d'Or
12, rue Eugène Ruppert
2453 Luxembourg
T +352 45 35 45 1

WEBSITES

degroofpetercam.lu
funds.degroofpetercam.com
blog.degroofpetercam.com/nl-lu

LINKEDIN

[linkedin.com/company/
degroofpetercam](https://linkedin.com/company/degroofpetercam)

YOUTUBE

youtube.com/degroofpetercam

TWITTER

[@degroofpetercam](https://twitter.com/degroofpetercam)

INSTAGRAM

[@degroofpetercam](https://instagram.com/degroofpetercam)

